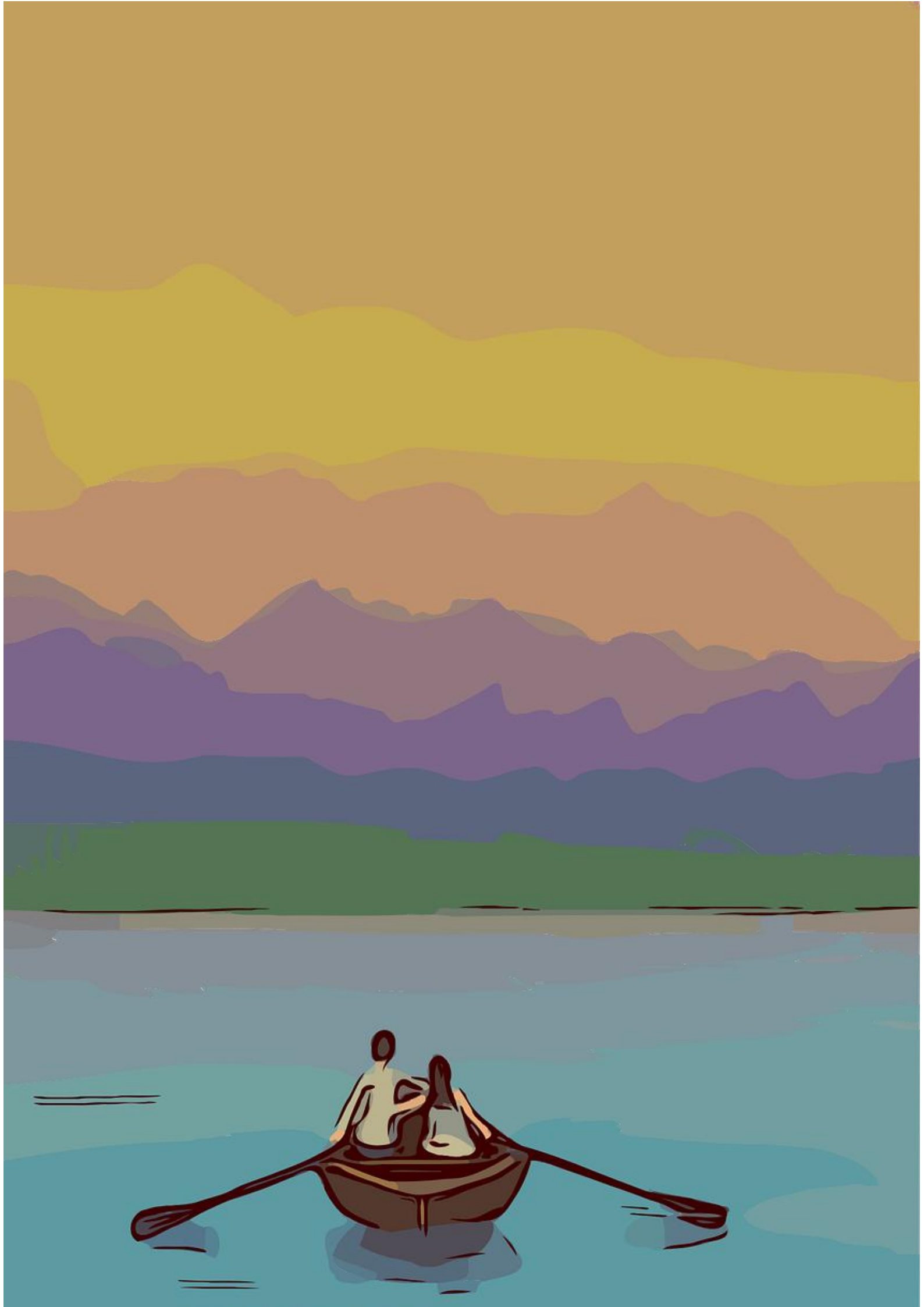

Kad smo još bili djeca, zamišljali smo nebo kao (sjedanje za) bogato postavljenu, obilnu trpezu, kao kućicu od slatkiša iz bajke ili kao igralište s raznim primamljivim spravama. Kod mladih djevojaka jednom sam, na pitanje: „Kako zamišljate nebo?“, dobio odgovore:

„Kao odmor od svih zemaljskih patnji“ i „Kao zajednicu u kojoj vlada samo ljubav“.

Jedna starija baka, koju su brojni unuci često iscrpljivali i koja rijetko kad nije mogla pronaći ni četvrt sata mira da u tišini popije svoju kavu, rekla mi je jednom vrlo jednostavno i iskreno da se nada kako će uskoro u nebu moći u miru sjediti uz šalicu kave.

Sve to treba promatrati samo kao simbol onoga što je bit nebeske sreće – blaženog gledanja Boga. Na jedinstven i blažen način smijemo sudjelovati u Božjem životu. A Božji život jest spoznavanje i ljubav – on je *djelovanje*.

Kada pokojnicima želimo *vječni mir*, time mislimo na odmor od nemira života, na oslobođenje od teških popratnih pojava koje su ovdje na zemlji povezane s radom. *Requiescant in pace!* – neka počivaju u miru, tako molimo.

Sveti Augustin kaže: „Mir je spokoj koji proizlazi iz uređenosti.“ (uključenosti u Bogom zamišljeni red)

Primijenjeno na duše u nebu to znači: mir koji dolazi iz posjedovanja Boga (od Boga) i sudjelovanja (udjela) u Božjoj ljubavi i spoznaji. Nebesko blaženstvo sastoji se, dakle, u posebnom sudjelovanju u stvaralačkom i darujućem (sebedarnom) Božjem djelovanju.

P. Josef Kentenich

*Drage obitelji, želim vam sada, u vrijeme odmora (tijekom praznika),
malo mira i opuštanja kao predokus neba.
Uzmite si vremena u lijepoj prirodi, zajedno,
za šalicu kave ili čaja ili nešto drugo što volite.*

Vaša s. M. Ramona